”Bland det jag fruktar för er efter mig är hur förförande och ljuvligt det jordiska livet kan framstå och hur det kommer att bli tillgänglig för er.”

Abu Sa'id al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) berättade att profeten ﷺ satte sig en dag på predikstolen, och vi satt samlade omkring honom. Han sa: ”Bland det jag fruktar för er efter mig är hur förförande och ljuvligt det jordiska livet kan framstå och hur det kommer att bli tillgänglig för er.” Då sa en man: "Allahs sändebud! Kommer det goda med något ont?” Profeten ﷺ teg. Folk sa till honom: ”Vad är det med dig? Du talar till profeten ﷺ men han svarar dig inte?” Vi förstod att att han fick en uppenbarelse. Sedan torkade han svetten från sin panna och sa: ”Var är den som frågade?” Det verkade som att profeten ﷺ berömde honom, och han sa: ”Det goda föder inte ondska. Men vissa växter som växer under våren kan döda eller nästan döda, förutom de djur som äter med måtta – de äter tills sidorna sväller, vänder sig mot solen, uträttar sina behov, och återgår därefter till att beta. Pengar är verkligen grönt och sött. Det är en god följeslagare för den muslim som använder det rätt genom att ge av det till den behövande, den föräldralöse och den nödställde resenären – eller som profeten ﷺ sa –. Men den som tar det utan rätt liknas vid någon som äter utan att någonsin bli mätt. Och de kommer att vittna mot honom på domedagen.”

[Autentisk] [Al-Bukhari och Muslim]

Profeten ﷺ satte sig en dag på predikstolen och talade till sina följeslagare och sa: Att det jag fruktar mest och känner störst oro för när det gäller er efter jag gått bort, är det som ni kommer att ta del av från jordens välsignelser och det jordiska livets prakt, prydnad och lyx – det består av olika slags tillgångar, kläder, grödor och annat som människor brukar skryta över för dess prakt, trots att dess varaktighet är kort. Då sa en man att världslig prakt är en välsignelse från Allah – kan en sådan välsignelse verkligen förvandlas till en förbannelse och ett straff? Folk klandrade den som ställt frågan, och när de såg att profeten ﷺ förblev tyst trodde de att han hade gjort honom arg. Då visade det sig att profeten ﷺ fick uppenbarelse, och han började torka svetten från sin panna och sa: "Var är den som ställde frågan?" Han svarade: "Här är jag." Då prisade profeten ﷺ Allah, lovordade honom, och nämnde att det sanna goda medför endast gott. Men denna prakt är inte ren godhet, eftersom den leder till prövning, rivalitet och distraktion från fullständigt fokus på det kommande livet. Sedan framställde han en liknelse och sa att vårens växtlighet är en slags gröda som tilltalar boskapen så mycket att den kan döda dem av överätning, eller nästan döda dem, förutom de djur som äter från grödorna tills båda sidorna av magen är utspända, sedan vänder de sig mot solen, uträttar sina behov, sedan höjer de vad som finns i sin vom, tuggar det och sväljer det igen, och fortsätter därefter att äta. Så är denna rikedom – som en grön, söt planta – den kan döda eller nästan döda om det blir för mycket. Men om man begränsar sig till det lilla som behovet kräver och som är tillräckligt, från en tillåten källa – då skadar det inte. Och den

är en god följeslagare för den muslim som ger från den till den fattige, den föräldralöse och den nödställde resenären. Men den som tar den utan rätt är som den som äter utan att någonsin bli mätt – och den kommer att vittna mot honom på domedagen.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sv/show/4180